

vonnis

RECHTBANK GRONINGEN

Sector civielrecht

zaaknummer / rolnummer: 122234 / HA ZA 10-928

Vonnis van 21 november 2012

in de zaak van

1. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid **ALBERT ROESSINK KANTOORMEUBELN B.V.**,
gevestigd te Dalfsen,
2. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid **RODACHAIR INTERNATIONAL B.V.**,
gevestigd te Dalfsen,
eiseressen in conventie,
verweersters in reconventie,
advocaat mr. A.P. Maes,

tegen

de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid **SCORE B.V.**,
gevestigd te Tolbert,
gedaagde in conventie,
eiseres in reconventie,
advocaat mr. C. Beijer.

Partijen zullen hierna Roessink c.s. (eisers gezamenlijk), Roessink, Rodachair en Score genoemd worden.

1. De procedure

1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:

- het vonnis in het incident van 13 mei 2011
- de conclusie van dupliek in conventie en van repliek in reconventie
- de conclusie van dupliek in reconventie
- de pleidooien en de ter gelegenheid daarvan overgelegde stukken
- de akte van depot.

1.2. Ten slotte is vonnis bepaald.

2. De feiten

2.1. Roessink drijft een onderneming die zich richt op het ontwikkelen en verkopen van onder meer kantoormeubelen, projectmeubelen, magazijninrichting en aanverwante artikelen. Directeur is de heer A. Roessink (hierna: de heer Roessink).

2.2. Rodachair drijft een onderneming die bedrijfsstoelen verhandelt. Directeur is eveneens Roessink.

2.3. Score is ontwikkelaar, fabrikant en verkoper van zitmeubelen en aanverwante artikelen. De heer H.H. Oei (hierna: Oei) is oprichter en (indirect) eigenaar-directeur geweest van Score. Thans is de heer G.H. Nauta (hierna: Nauta) directeur van Score.

2.4. Score verhandelt, onder meer, een voetensteun die onder het bureau moet worden geplaatst (de 'Basic 952') en een voetensteun die aan een stoel kan worden gemonteerd en kan meedraaien. De voetenplaat van deze beide steunen is gelijk en is afgebeeld als productie 1a en 1b bij dagvaarding.

2.5. Afbeeldingen van de door Roessink c.s. verhandelde voetensteunen zijn overgelegd als productie 2a bij dagvaarding ('oude steun') en 2b ('oude meedraaiende steun'). In eerdere procedures tussen partijen zijn deze voetensteunen aangeduid als de 'VS 80' en de 'VS 81'.

2.6. Score heeft Roessink c.s. in rechte betrokken met een vordering op grond van zowel auteursrecht als op grond van slaafse nabootsing. Bij vonnis in kort geding van 16 mei 2008 heeft de voorzieningenrechter te Zwolle-Lelystad geoordeeld dat niet is komen vast te staan dat aan Score het auteursrecht toekomt, maar dat wel sprake is van slaafse nabootsing. In genoemd vonnis is het volgende opgenomen:

"De voorzieningenrechter:

- 5.1 *gebiedt Roessink c.s. na betekening van dit vonnis te staken en gestaakt te houden: het (doen) invoeren, het (doen) verkopen, het te koop (doen) aanbieden, het (doen) leveren en het (doen) gebruiken van de 'VS 80' en de 'VS 81';*
- 5.2 *gebiedt Roessink c.s. binnen tien werkdagen na betekening van dit vonnis aan de advocaat van Score, mr. C. Beijer, een door een onafhankelijke registeraccountant gecertificeerde schriftelijke en gedetailleerde opgave – onderbouwd met gedetailleerde en goed leesbare schriftelijke bewijsstukken – dient te verstrekken waarin de volgende informatie gestructureerd is opgenomen:
(...)"*

2.7. Beide partijen hebben hoger beroep ingesteld tegen voornoemd vonnis. Bij arrest van 2 maart 2010 heeft het Gerechtshof Arnhem (nevenzittingsplaats Leeuwarden) het vonnis van de voorzieningenrechter te Zwolle-Lelystad bekrachtigd.

2.8. MTM is een bedrijf dat zich bezig houdt met het verhandelen van kantoorartikelen. Bestuurder van MTM is de heer M.J. Kroese. In november 2009 is Score in het bezit gekomen van een brochure van MTM, met prijslijst en een bijbehorende brief van april 2009. In de brochure worden de modellen 'VS 80' en de 'VS 81' aangeboden.

2.9. Bij brief van 12 november 2009 hebben M.J. Kroese voornoemd en M.G. Kroese-Stijl van MTM het volgende gemeld:

“Wij hebben beide modellen in 2007 (VS 80 / VS 81) opgenomen in onze prijslijst. Echter hebben wij deze modellen nog nooit verhandeld.

Zoals in bovenstaande reactie reeds is vermeld hebben wij deze modellen niet verhandeld, maar zullen wij deze modellen met ingang van vandaag uit onze brochure verwijderen.

Wij geven u de garantie, dat wij vanaf heden de foto's in onze (verouderde) brochure gaan afplakken en de prijzen zullen wij uit onze prijslijst verwijderen.”

2.10. Rodachair en MTM hebben in 2007/2008 vrijwel identieke brochures uitgebracht en op elkaar lijkende websites gelanceerd.

2.11. Bij brief van 2 december 2009 heeft Score aan Roessink c.s. meegedeeld dat zij meent dat Roessink c.s. de VS 80 en VS 81 via MTM in elk geval tot april 2009 heeft doen verhandelen en dat dit in strijd is met het vonnis van 16 mei 2008.

2.12. Bij brief van 23 december 2009 hebben Roessink c.s. aan Score laten weten dat de verwijten niet terecht zijn. In de brief is onder meer het volgende opgenomen:

“Wat MTM te koop aanbiedt aan derden is geen zaak van cliënte. Bepalend is slechts of cliënte heeft geleverd, of bereid was te leveren. Cliënte heeft niet geleverd, is niet bereid te leveren en zal niet leveren totdat haar dat weer is toegestaan.

Alhoewel dat cliënte verder niet aangaat, heeft navraag bij MTM haar overigens geleerd dat MTM de betreffende steun niet heeft verhandeld.

Cliënte kan uw verwijzing naar een op de beurs Facilitair d.d. januari 2009 verkregen brochure van cliënte niet goed plaatsen. Cliënte heeft direct na het kort geding vonnis de bij haar in voorraad zijnde brochures voor wat betreft de afbeeldingen van de in geding zijnde steunen voorzien van een ondoorzichtige niet verwijderbare folie. Op de wijze waarop u mij de brochure heeft verstrekt, heeft cliënte de brochure niet weggegeven.”

2.13. Roessink heeft na het arrest van 2 maart 2010 nieuw vormgegeven voetensteunen ontwikkeld; een variant voor plaatsing onder het bureau ('nieuwe steun') en een meedraaiende variant ('nieuwe meedraaiende steun'). Afbeeldingen hiervan zijn overgelegd als productie 3a en 3b bij dagvaarding. Een derde variant heeft anders vormgegeven geleidesporen (de steunen waarmee de voetensteun op de grond rust). Deze variant wordt aangeduid als 'nieuwe steun II'; een afbeelding daarvan is overgelegd als productie 3c bij dagvaarding.

2.14. Roessink c.s. hebben Score in kort geding gedagvaard voor de voorzieningenrechter van de rechtbank Groningen en gevorderd om Score te verbieden om op grond van het vonnis van de voorzieningenrechter te Zwolle-Lelystad en het arrest van het Gerechtshof Arnhem (nevenzittingsplaats Leeuwarden) executiemaatregelen te treffen in verband met, onder meer, de 'voetensteunkwestie'. De voorzieningenrechter te Groningen heeft de vorderingen bij vonnis van 16 juli 2010 afgewezen, omdat in feite een oordeel werd gevraagd over een nieuw ontwikkeld product, waarvoor een kort geding zich niet leent. Voorts is de vordering afgewezen omdat Score nog geen standpunt had ingenomen over de verbeurte van dwangsommen en omdat nog geen executietraject was ingezet. Uit het procesverbaal van de zitting, gehouden op 29 juni 2010 blijkt dat Nauta heeft verklaard dat hij geen bezwaar heeft tegen de (op dat moment) nieuwste versie van de meedraaiende

voetensteun van Roessink c.s.. Nauta heeft wel bezwaar gemaakt tegen de losse voetensteun, omdat deze uitgaat van dezelfde techniek als de voetensteun van Score.

3. Het geschil

in conventie

3.1. Roessink c.s. vorderen dat de rechtbank bij vonnis, uitvoerbaar bij voorraad:

1. voor recht zal verklaren dat productie en verhandeling van de 'oude voetensteun' door Roessink geen slaafse nabootsing (op grond van artikel 6:162 BW) oplevert jegens Score;
2. voor recht zal verklaren dat productie en verhandeling van de 'oude meedraaiende voetensteun' door Roessink geen slaafse nabootsing (op grond van artikel 6:162 BW) oplevert jegens Score;
3. voor recht zal verklaren dat productie en verhandeling van de 'nieuwe voetensteun' door Roessink geen slaafse nabootsing (op grond van artikel 6:162 BW) oplevert jegens Score;
4. voor recht zal verklaren dat productie en verhandeling van de 'nieuwe voetensteun II' door Roessink geen slaafse nabootsing (op grond van artikel 6:162 BW) oplevert jegens Score;
5. kosten rechtens.

3.2. Score voert verweer.

in reconventie

3.3. Score vordert dat de rechtbank bij vonnis, uitvoerbaar bij voorraad:

- I. voor recht zal verklaren dat Roessink c.s. in gebreke zijn gebleven om het vonnis van de voorzieningenrechter van de rechtbank Zwolle-Lelystad d.d. 16 mei 2008, meer specifiek 5.1 uit het dictum van dat vonnis, na te komen;
- II. Roessink c.s. zal bevelen het verhandelen waaronder mede verstaan het (doen) invoeren, het (doen) verkopen, het te koop (doen) aanbieden, het doen (leveren) en het (doen) gebruiken van de VS 80 en VS 81 alsmede de 'nieuwe voetensteun' als benoemd in de dagvaarding d.d. 22 oktober 2010 te staken en gestaakt te houden op straffe van een direct opeisbare dwangsom van EUR 50.000,- (zegge: vijftigduizend euro) per afzonderlijke overtreding van dit bevel alsmede EUR 5.000,- (zegge: vijfduizend euro) voor iedere dag (een gedeelte van de dag daaronder begrepen) dat de overtreding van dat bevel voortduurt;
- III. Roessink zal bevelen om binnen vijf werkdagen na het in deze te wijzen vonnis alle verwijzingen naar Score B.V. en/of producten van Score B.V. via de website www.roessinkkantoormeubelen.nl te verwijderen en verwijderd te houden op straffe van een direct opeisbare dwangsom van EUR 25.000 (zegge: vijfentwintigduizend euro) per afzonderlijke overtreding van dit bevel alsmede EUR 1.000,- (zegge: duizend euro) voor iedere dag (een gedeelte van de dag daaronder begrepen) dat de overtreding van dat bevel voortduurt;

IV. Roessink c.s. te veroordelen in de kosten van deze procedure.

3.4. Roessink c.s. voeren verweer.

4. De beoordeling

in conventie

4.1. Roessink c.s. hebben, samengevat, betoogd dat nabootsing van de voetensteun van Score ('Basic 952') gerechtvaardigd is, omdat de deugdelijkheid en bruikbaarheid (functionaliteit en ergonomie) van het product voorop hebben gestaan bij het ontwerp. Van belang is dat 'techniek' niet kan worden beschermd door het 'slaafse nabootsingsrecht'. Van 'slaafse nabootsing' dan wel onrechtmatig handelen in de zin van 6:162 BW is dan ook geen sprake geweest.

4.2. Score heeft kort gezegd naar voren gebracht dat Roessink c.s. niet voldoende hebben betwist dat de door hen verhandelde voetensteunen feitelijk identiek zijn aan de 'Basic 952' van Score, zodat er gevaar bestaat voor verwarring. Score heeft bestreden dat sprake is van louter technisch bepaalde onderdelen in haar voetsteun. Roessink c.s. hadden volgens Score een andere weg kunnen inslaan, om op die manier nodeloze verwarring te voorkomen. Roessink c.s. hebben niet gesteld of onderbouwd dat de door hen ontworpen nieuwe voetensteunen een keuze voor verminderde bruikbaarheid of deugdelijkheid inhoudt, aldus Score.

4.3. De rechtbank overweegt het volgende. Nabootsing van een stoffelijk product dat niet (langer) wordt beschermd door een absoluut recht van intellectuele eigendom staat in beginsel vrij, tenzij door die nabootsing verwarring bij het publiek valt te duchten en de nabootsende concurrent tekortschiet in zijn verplichting om bij dat nabootsen alles te doen wat redelijkerwijs, zonder afbreuk te doen aan de deugdelijkheid of bruikbaarheid van zijn product, mogelijk en nodig is om te voorkomen dat door gelijkheid van beide producten gevaar voor verwarring ontstaat (HR 20 november 2007, NJ 2011, 302 Lego-arrest). Voor de beoordeling van het verwarringsgevaar geldt als uitgangspunt de totale indruk, die bepalend is voor elk product en de beschouwing daarvan door de gemiddeld geïnformeerde en weinig oplettende consument, dat de beide producten meestal niet naast elkaar ziet. Gegeven deze maatstaf moet het beeld worden vergeleken dat het nagebootste product in herinnering achterlaat met een min of meer oppervlakkige indruk van de nabootsing (HR 7 juni 1991, NJ 1992, 392, Rummikub-arrest).

4.4. De rechtbank is, evenals de voorzieningenrechter te Zwolle-Lelystad en het Gerechtshof Arnhem (nevenzittingsplaats Leeuwarden), van oordeel dat de 'oude voetensteunen' (de modellen 'VS80' en 'VS81') van Roessink c.s. zijn aan te merken als slaafse nabootsing van de door Score ontworpen voetensteun (de 'Basic 952'). Verwarringsgevaar bij het publiek acht de rechtbank sterk aanwezig, omdat zowel de bovenplaat van de 'VS80' en 'VS81' (met uitzondering van een mogelijk te verwijderen naamplaatje) als het onderstel van de 'VS80' identiek zijn aan die onderdelen van de voetensteunen van Score. Het beeld dat beide soorten voetensteunen achterlaten in het geheugen van de gemiddelde consument, zal dan ook gelijk zijn. Dat van verwarringgevaar geen sprake zou zijn, omdat, aldus Roessink c.s., de 'Basic 952' geen eigen plaats op de markt zou hebben, is naar het oordeel van de rechtbank onvoldoende

aannemelijk gemaakt. In het arrest van het Gerechtshof Arnhem (nevenzittingsplaats Leeuwarden) van 2 maart 2010 is (in overweging 2) opgenomen dat Roessink c.s. tijdens het pleidooi hebben erkend dat Score in Nederland met een marktaandeel van meer dan vijftig procent marktleider is met betrekking tot verstelbare voetensteunen. Er zijn geen concrete feiten aangevoerd waaruit valt af te leiden dat dit thans anders is. Dit maakt al dat de 'Basic 952' een eigen plaats in de markt bezit.

Voorts is de rechtbank van oordeel dat Roessink c.s. bij het ontwerp van de oude voetensteunen niet alles hebben gedaan wat redelijkerwijs, zonder afbreuk te doen aan de deugdelijkheid of bruikbaarheid, mogelijk en nodig is om verwarring te voorkomen. Immers, de vormgeving van de voetensteun is niet enkel technisch en functioneel bepaald, omdat persoonlijke keuzes van de ontwerper mogelijk zijn, bijvoorbeeld bij de vormgeving van de voetenplaat. Zo lopen bij het model 'Basic 952' de verticale profielen door in de zijkant, terwijl andere producenten de bovenplank van hun voetensteun geheel anders hebben vormgegeven, zoals Score bij gelegenheid van het pleidooi heeft getoond (hetgeen overigens ook de 'eigen plaats op de markt' van de 'Basic 952' bevestigt). Daar komt bij dat Roessink c.s. zelf ook 'nieuwe voetensteunen' hebben ontworpen (producties 3a, 3b en 3c), waarbij de voetenplank geheel anders is vormgegeven. Weliswaar zijn ook hier horizontale profielen in de plank verwerkt, maar die profielen vormen de afdrucken van twee voeten, met in het midden een omgekeerde driehoek. Verder is in plaats van een naamplaatje een gele of oranje cirkel aangebracht. Mede gezien het bestaan van de door Roessink zelf ontworpen nieuwe voetensteunen kan worden geconcludeerd dat haar stelling – dat de vormgeving van de 'oude voetensteunen' enkel is ingegeven door technisch en functionele eisen – niet juist is.

4.5. Nu de rechtbank van oordeel is dat sprake is van 'slaafse nabootsing' met betrekking tot de 'oude voetensteunen', zullen de vorderingen in conventie onder 1 en 2 worden afgewezen.

4.6. De rechtbank is verder van oordeel dat de nieuwe voetensteunen van Roessink zodanig anders zijn vormgegeven dat er voldoende onderscheidende kenmerken zijn om verwarring tussen de nieuwe modellen van Roessink en het model van Score te voorkomen. Ook de heer Nauta heeft ter zitting verklaard dat hij van mening is dat de nieuwe bovenplank voldoende onderscheidend is. Het bezwaar van Nauta tegen het door Roessink vervaardigde onderstel volgt de rechtbank niet. Weliswaar oogt de 'techniek' van de onderstellen exact hetzelfde, maar door de afwijkende bovenplaat is er voldoende onderscheidend vermogen tussen het nieuwe model van Roessink en het model van Score. Hierdoor wordt gevaar voor verwarring, ook bij de minder oplettende consument, voorkomen. De rechtbank zal de vorderingen onder 3 en 4 dan ook toewijzen.

4.7. Nu beide partijen voor de helft in het gelijk zijn gesteld, zullen de proceskosten in conventie tussen hen worden gecompenseerd, in die zin dat iedere partij de eigen kosten zal dragen.

in reconventie

Vordering 1: naleving van het vonnis Rechtbank Zwolle-Lelystad 16 mei 2008

4.8. Score heeft zich op het standpunt gesteld dat Roessink c.s. – in strijd met het bevel in sub 5.1 en 5.2 uit het vonnis van 16 mei 2008 – de ‘VS 80’ en de ‘VS 81’ hebben verhandeld en heeft dit gebaseerd op een drietal bevindingen: (1) de MTM-kwestie, (2) de afbeeldingen- en prijslijstkwestie en (3) de Beurs facilitair 2009-kwestie.

(1) MTM-kwestie

4.9. Volgens Score zijn MTM en Roessink c.s. nauw betrokken bij elkaar en moet het voor MTM alleen mogelijk zijn geweest om met instemming of medewerking van Roessink c.s. de ‘VS 80’ en de ‘VS 81’ vanaf 2007 aan te bieden en heeft zij dit na het vonnis van 16 mei 2008 ook gedaan.

4.10. Roessink c.s. hebben zich op het standpunt gesteld dat slechts sprake is van een suggestie dat Roessink c.s. de voetensteunen hebben doen verhandelen via MTM.

4.11. De rechtbank is van oordeel dat Score voldoende heeft onderbouwd, en Roessink c.s. in dat licht onvoldoende hebben betwist, dat Roessink c.s. de bewuste modellen ook na het vonnis van 16 mei 2008 hebben doen verhandelen via MTM.

In de eerste plaats is voldoende gebleken dat MTM en Roessink c.s. nauw bij elkaar betrokken waren. Zo zijn de verkoopbrochures, de prijzen en de internetsites van beide bedrijven (Rodachair c.s. en MTM) identiek (geweest). De heer Roessink heeft verklaard dat deze gelijkenis enkel komt doordat zij de brochures gelijktijdig bij dezelfde drukker hebben laten vervaardigen en hun internetsites in vergelijkbare stijl hebben laten ontwerpen. Een dergelijk grote gelijkenis tussen brochures en internetsites acht de rechtbank enkel op die basis niet waarschijnlijk, zo niet onmogelijk. Het is daarom aannemelijk dat hieraan onderling overleg ten grondslag heeft gelegen. Daar komt bij dat de heer M.J. Kroese, bestuurder van MTM, aanwezig is geweest tijdens de mondelinge behandeling van het kort geding in Zwolle in de zaak tussen Roessink c.s. en Score, zodat hij in elk geval kennis heeft gehad van het geschil.

Daarnaast overweegt de rechtbank dat Score voldoende onderbouwd heeft gesteld dat MTM de bewuste modellen heeft doen verhandelen. Uit de verkoopbrochure, prijslijst en begeleidende brief van april 2009 van MTM blijkt dat MTM in april 2009 de ‘VS 80’ en de ‘VS 81’ heeft aangeboden. In die folders worden de bewuste modellen met dezelfde code aangeduid en blijkt uit de aparte prijslijst dat de prijzen gelijk zijn aan die van Roessink c.s.. Roessink c.s. hebben naar voren hebben gebracht dat de voetensteunen van een derde partij afkomstig moeten zijn, van wie ook Roessink c.s. de voetensteunen hebben gekocht, zonder dit nader te specificeren. Uit de reactie van MTM van 12 november 2009 wordt echter niet duidelijk welke leverancier de modellen aan MTM heeft geleverd. Ook nadien hebben Roessink c.s. geen duidelijkheid gegeven over deze mogelijk derde partij, terwijl zij als afnemer van dezelfde leverancier hiervan op de hoogte zouden moeten zijn. Dit verweer is dan ook suggestief en onvoldoende onderbouwd. Dat klemt te meer, nu Roessink c.s. gelden als opdrachtgever voor de fabricage van de betreffende voetensteunen.

(2) Afbeeldingen- en prijslijstkwestie

4.12. Score heeft naar voren gebracht dat Rodachair weliswaar haar brochure per 1 januari 2009 heeft gewijzigd (in die zin dat de afbeeldingen bij 'VS 80' en 'VS 81' zijn afgeplakt), maar dat door haar ook nadien onder de code 'VS 80' en 'VS 81' dezelfde voetensteunen tegen een hogere prijs werden verhandeld.

4.13. Roessink c.s. hebben verklaard dat de artikelnummers zijn gehandhaafd, maar dat de artikelen zijn gewijzigd. Daarnaast hebben Roessink c.s. aangevoerd dat Score de vermeende inbreuk niet heeft onderbouwd.

4.14. De rechtbank overweegt het volgende. Roessink c.s. hebben ter onderbouwing van de stelling dat onder de code 'VS 80' een ander artikel werd verkocht een inkoopfactuur van 6 juni 2008 overgelegd van 'Mey', een leverancier uit Duitsland. Uit die factuur kan de rechtbank echter niet afleiden dat het hierbij gaat om een andere voetensteun dan de oorspronkelijke 'VS 80', hoewel die aanduiding wel is gebruikt. Daarnaast hebben klanten van Roessink verklaard een bepaalde voetensteun te hebben gekocht (waarbij een tweetal klanten een foto hebben overgelegd van de door hen gekochte voetensteun), onder vermelding van factuurnummers. Op de bijgevoegde facturen is onder meer 'VS 80' vermeld. Zoals Score heeft aangevoerd, hebben de argumenten van Roessink c.s. alle betrekking op Roessink en niet op Rodachair. Zo is de factuur van 'Mey' gericht aan Roessink en gaat het om klanten van Roessink die de verklaringen hebben afgelegd, onder overlegging van facturen van Roessink. Over de handelwijze van Rodachair hebben Roessink c.s. niets naar voren gebracht. De rechtbank is dan ook van oordeel dat – in het licht van de stellingen van Score – Roessink c.s. hun betwisting dat zij de 'VS 80' hebben verhandeld, onvoldoende hebben onderbouwd. Gelet hierop is de rechtbank van oordeel dat er van kan worden uitgegaan dat zij aldus de 'oude voetensteunen' nadien nog hebben verhandeld, althans dat dit door Rodachair is gedaan.

(3) Beurs facilitair 2009-kwestie

4.15. Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen over de MTM-kwestie en de 'afbeeldingen- en prijslijstkwestie, te weten dat Roessink c.s. het vonnis van 16 mei 2008 niet volledig zijn nagekomen, is de 'Beurs facilitair 2009-kwestie' niet langer relevant voor de uitkomst van deze zaak.

Conclusie

4.16. Op grond van het voorgaande is naar het oordeel van de rechtbank komen vast te staan dat Roessink c.s. in elk geval tot april 2009 via MTM de voetensteun 'VS 80' en 'VS 81' hebben doen verhandelen. Tevens is komen vast te staan dat Roessink c.s., althans Rodachair, de bewuste modellen ook na 1 januari 2009 heeft verhandeld. Gelet op het voorgaande zal de rechtbank voor recht verklaren dat Roessink c.s. in gebreke zijn gebleven om het vonnis van 16 mei 2008 volledig na te komen.

Vordering II: verbod om de voetensteunen te verhandelen

4.17. Gelet op hetgeen is overwogen in conventie, is de rechtbank van oordeel dat met betrekking tot de 'oude' voetensteunen van Roessink c.s. (modellen 'VS 80' en 'VS 81') sprake is van 'slaafse nabootsing' van de voetensteun van Score. Dit is echter niet het geval voor zover het de 'nieuwe' modellen betreft. De vordering zal dan ook alleen wat betreft de oude modellen worden toegewezen.

4.18. De rechtbank ziet, mede gelet op de eerdere overtreding van het vonnis van 16 mei 2008, aanleiding voor het opleggen van een dwangsom en zal die dwangsom vaststellen en maximeren, zoals in het dictum wordt vermeld.

Vordering III: verwijdering van verwijzing naar Score op de website van Roessink c.s.

4.19. Bij gelegenheid van het pleidooi is komen vast te staan dat de verwijzing naar Score op de website van Roessink c.s. inmiddels is verwijderd. Nu Roessink c.s. deze eis hebben ingewilligd, zal de vordering op dat punt worden afgewezen. Echter, Roessink c.s. zullen de verwijzing naar Score ook verwijderd moeten houden, zodat de vordering op dat punt wordt toegewezen. Gelet op de verwijdering van de verwijzing, bestaat geen aanleiding om een dwangsom op te leggen.

4.20. Roessink c.s. zullen als de grotendeels in het ongelijk gestelde partij in de proceskosten worden veroordeeld. De kosten aan de zijde van Score worden begroot op:

- salaris advocaat	_____	1.808,00 (4,0 punten × tarief € 452,00)
Totaal	€	1.808,00

5. De beslissing

De rechtbank

in conventie

5.1. verklaart voor recht dat productie en verhandeling van de 'nieuwe voetensteun' door Roessink geen slaafse nabootsing (op grond van artikel 6:162 BW) oplevert jegens Score;

5.2. verklaart voor recht dat productie en verhandeling van de 'nieuwe voetensteun II' door Roessink geen slaafse nabootsing (op grond van artikel 6:162 BW) oplevert jegens Score;

5.3. compenseert de kosten van de procedure in conventie, in die zin dat iedere partij de eigen kosten draagt,

5.4. wijst de vorderingen voor het overige af;

in reconventie

5.5. verklaart voor recht dat Roessink c.s. in gebreke zijn gebleven om het vonnis van de voorzieningenrechter van de rechtbank Zwolle-Lelystad d.d. 16 mei 2008, meer specifiek 5.1 uit het dictum van dat vonnis, volledig na te komen;

5.6. beveelt Roessink c.s. het verhandelen, waaronder mede verstaan het (doen) invoeren, het (doen) verkopen, het te koop (doen) aanbieden, het doen (leveren) en het (doen) gebruiken van de 'VS 80' en 'VS 81' te staken en gestaakt te houden op straffe van een direct opeisbare dwangsom van € 10.000,00 per overtreding van dit bevel alsmede € 5.000,00 voor iedere dag (een gedeelte van de dag daaronder begrepen) dat de overtreding van dat bevel voortduurt, tot een maximum van € 200.000,00 is bereikt;

5.7. beveelt Roessink c.s. om alle verwijzingen naar Score B.V. en/of producten van Score B.V. via de website www.roessinkkantoormeubelen.nl verwijderd te houden,

5.8. veroordeelt Roessink c.s. in de proceskosten in reconventie, aan de zijde van Score tot op heden begroot op € 1.808,00,

5.9. verklaart dit vonnis in reconventie wat betreft de onder 5.6, 5.7 en 5.8 genoemde beslissingen uitvoerbaar bij voorraad.

Dit vonnis is gewezen door mr. E.J. Oostdijk, voorzitter, mr. P. Molema en mr. G.H. Boekaar en in het openbaar uitgesproken op 21 november 2012.

Voor grasse/kopie conform
De Griffier van de rechtbank:

A handwritten signature in blue ink, positioned to the right of the official stamp and text.